

TÖHNA

5. 1986

TEHDÄÄN TILIÄ

Tämä on jo kolmastoista kerta kun ryhdyin pääkirjoittamaan (pitäisikö sanoa pääkirjailemaan)(pääkirja tuo mieleen nykyisen työympäristöni). Ensimmäinen pääkirjoitukseni (-kirjaukseni) oli heiveröinen esitys numerossa 1/84. Sen aiheena oli, yllätys, yllätys, pääkirjoittelu, tarkemmin sanottuna se, etten juuri ollut kyseiseen taide-lajiin aikaisemmin tutustunut.

Seuraavat yksitoista sepustusta sisälsivät sitten lapsellista tulevaisuudenuskkoa ja isällisiä nuhteita ja kaikkea mahdollis-ta niiden väliltä. Olen tietoisesti pyrkinyt puhumaan ideologi-asta palstalla, jolla kukaan ei voi minua vaimentaa ja sääli-vät hymytkin jäävät selkäpuolelle. Tottapuhuen olen saanut ihan positiivista palautetta, ja toivon tiettyi, että se on ollut enemmistön mielipide.

PR-toiminnan surkuhupaisuutta on siinä, että vasta nyt olen laajemmin tuntenut sen uuden nousun ilmapiirin, josta kirjoitin iloisena jo pari vuotta sitten. Nousua, kehittymistä ja vakiintumista on kyllä tapahtunut koko ajan, mutta sen mittaaminen on hankalaa silloin, kun itse on mukana aallon harjalla (oikein talvinen vertaus).

Alkukappaleen sekoilu pääkirjoista on tämän kirjoituksen toinen aihe. Olen tämän syksyn aikana syöksynyt pääkirjojen, tilikort-tien ja kirjausten, vientien ja oikaisu-juen keskelle vähintään yhtä uunona kuin pari vuotta sitten käsikirjoitusten ja kopio-laitosten viidakkoon.

Luulen, että uusien asioiden opettelemisen kyky kasvaa harjoi-tuksen myötä. Lasten opettaminen uimaan tiputtamalla veteen ei ehkä olekaan ihan mahdotonta ja kun joku vielä välillä nostaa huomaavaisesti pään hetkeksi pinnan päälle, voidaan myös SP:n turvallisuusohjeita katsoa noudatetun.

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Vesa

TÖHNÄ 5/1986

JULKAISIJA: TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT RY

PÄÄTOIMITTAJA: Vesa Kontinen
TOIMITUSSIHTEERI: Maija Laine ja Liisa Heikinheimo
TOIMITUKSEN OSOITE: Mahlarinne 22 B
02130 ESPOO

PAINOPAIKKA: Nuorisotoimisto, Kaunlainen

Avustaneet tässä numerossa: Emppu, Anka, Hanski, Lilli, Eva, Katja, Ilvekset, Makke, Molski (valokuvat)

Seuraava Töhnä ilmestyy helmi-maaliskuussa

Ensiesitys Euroopassa:

TAPIIRIN TALVILEIRI

Koska ? 6.-8. helmikuuta 1987

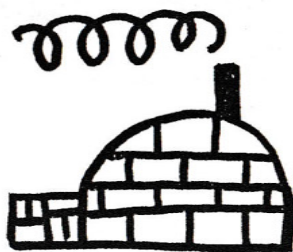
Missä ? Karhunkesän lähimailla

Mikä ? oikea talvileiri tunnettuna viikonloppuun

Kenelle ? sinulle vartiolainen

Miten sinne pääsee ? ilmoittautumalla heti tammikuun alussa

Tarvitsenko leirikokemusta ? kesäleiri riittää

Leirin suunnittelusta innostuneet ilmoittautukaa Vekalle.
Leiriläiset saavat lisätietoja ilmoittaduttuaan.

Vinkki tiedottomille:

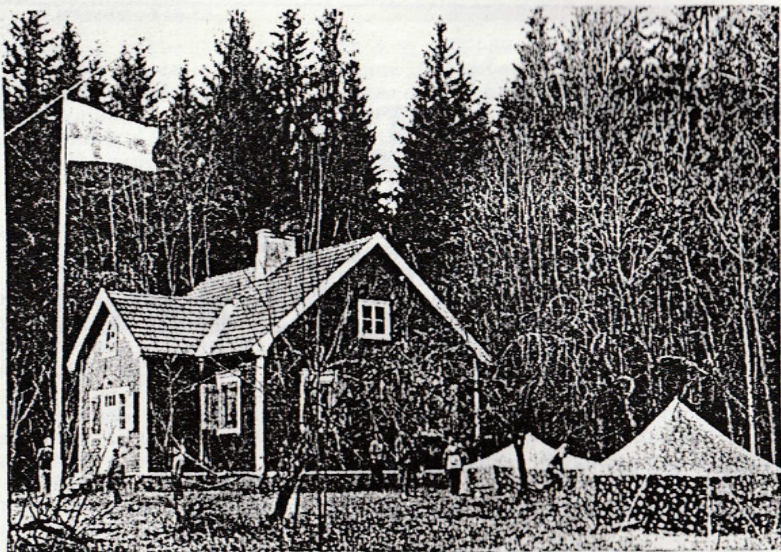
TAPIIRI =

Tapiolan partiolippukunnat =

Hakasiskot (HaSi) + Kelotytöt (Kety) + Kelovartijat (Keva)

+ Tellervoiset (Tellut) + Tapiolan Eräpojat (Tepp)

+ Tapiolan Metsänkävijät (TapMe)

LPK:n
JOULURETKI
28-30.11-86

Perjantai-iltana kaikki tapasivat Info-kiskalla, tilausbussin odottaessa vähän matkan päässä.

Kun bussi saapui Karhunpesän eteen oli jo pilkko pimeä. Vanhemmille vartسالaisille oli kiva yllätys, he saivat pystyttää teltat ja nukkua niissä. Kun teltat oli pystytetty, rinkat viety sisälle ja vielä vähän leikitty oli iltapalakin valmis. Syönnin ja hauskan iltanotskin (diakuvia Suomesta) jälkeen kaikki tietysti menivät kiltisti nukkumaan, että heräisivät virkeinä lauantaiamuna.

Lauantaiaamuna kaikki pik-
kutontut söivät ravitsevaa
kaurapuuroa, sillä olihan
heidän aherrettava koko
päivä töitä erilaisissa
työpajoissa.

(SANKORUISKUJA TARVITTAIS
VIELÄ LISÄÄ. SOITA VEKA
425 754.)

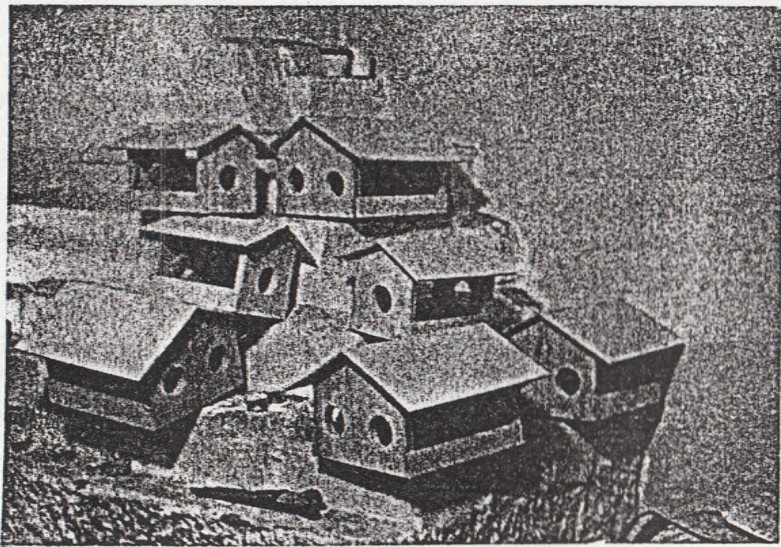
Karhunpesälle on saatu
sankoruisku. Se on tar-
koitus täyttää retkelle
mennessä ja tyhjentää
lähdettäessä, sekä myös
opetella käyttämään sitä.

Lippukunnan joulumyyjäisiin syntyi paljon, paljon kaikkea kivaa ja jouluis- ta. Patalappuja virkattiin ja kudottiinkin, pahvista taiteltiin ja vanerista sahattiin nättejä joulu- koristeita.

Itse piirtämiinsä joulu- kortteihin sai iskeä TapMe-leiman, jotta niis- tä tulisi virallisia Tapme-kortteja. Lintulau- toja sahattiin liiterissä ja joulupöytään silmän iloksi valettiin kyntti- löitä.

Ruokailun jälkeen sudarit ja vartsalaiset lähtivät lyhyelle suunnistuslen- kille. Reitin varrella oli paljon kysymyksiä aiheesta partio ja luon- to. Vartsalaisista voiti Majavat ja eniten oi- keita vastauksia sudareis- ta antoivat Tryffelit.

Kun luontopolulta tultiin takaisin jatkettiin askartelua. Illalla päivällisellä oli oikein joulukinkkua ja kaikenlaisia laatikoita, rosollia ja perunamuussia, niin että tuli oikein joulutunnelma.

Iltanuotiokin oli jouluaiheinen. Laulettiin joululauluja ja kun oli tarpeeksi laulettu joulupukikin kuuli kutsun ja tuli ilahduttamaan meitä. Hän antoi kaikille kivoja joululahjoja. Sudarijohtajat esittivät meille Tiernapoikia, hyvin he lauloivat.

Sitten menivät nukkumaan ne, joita väsytti ihan kauheasti, heitä ei kovin paljon ollut. Eräät VJ:t jäivät valvomaan ja suunnittelemaan vartiolaaisille kauhean yöherätyksen. Toisia pelotti, toisia ei ja aamulla kaikki tietysti heräsivät pirteinä.

Sunnuntaiaamuun tietenkin kuuluu, että mennään kirkkoon. Nyt ei kuitenkaan menty kuuntelemaan saarnaa, vaan ne sudarit ja vartsalaiset, jotka eivät vielä olleet antaneet lupausta antoivat sen nyt, Lopen vanhassa kirkossa, joka on rakennettu 1500-luvulla. Kirkko oli nätti, mutta sisällä oli tosi kylmä.

Kun tultiin takaisin kämpälle siivottiin ja laitettiin kuntoon kaikki mahdolliset ja mahdollottomat paikat. Sitten vähitellen alkoi saapua vieraiksemme tulevat loppilaiset lippukunnat. Heidän kanssamme leikimme erilaisia leikkejä ja söimme riisipuuroa.

Ruokailun jälkeen vieraamme lähtivät ja me siivosimme uudet sotkut pois, keräsimme viimeisetkin tavaramme ja odottelimme bussia, joka vei meidät takaisin Tapiolaan. Oli mukava retki, kiitos järjestäjille ja kaikille mukanaolleille.

Emppu

RIIHITYS

Riihitys järjestettiin tänä vuonna 15.11. Olarin takamaastossa. Mukana oli 6 vartiota. Lähtö tapahtui Ruduksen parkkipaikalta. Lähtötehtävänä oli muulla kirjeteline ja ekalla luokalla keilapeli. Tarkoitus oli isosta pölkystä saada aikaan 10 keilaa ja pallo. Ensimmäistä kertaa -emmekä suinkaan viimeistä- olimme iloisia siitä, ettemme suorittaneet ekaa luokkaa. Mutta keilapeli siitä syntyi...? Eipä silti, ei ns. kirjetelinekään mikään yksinkertainen laitos ollu...tai ei meille ainakaan. Lehtisahastakin katkesi vain 4 terää, teränvaihtajia kyllä löytyi. Rastimiehellä (Makella) oli kyllä vähän turhan hauskaa lähtötehtävää palauttessamme. Osan vartiosta äheltäessä lähtötehtävän kimpussa, osa suunnisti lähtösuunnistusta.

Kolmas luokka kiersi reittiä aakkosjärjestyksessä ja me muut tosinpäin, joten seuraava rasti oli G. Tehtävänä oli EA kalliol-la liukastuneelle. Vartiolla piti muuten olla ensiaputarvikkeet mukanaan, rastimieheltä ei niitä saanut, rastilla Veka.

Katjan rastilla eli F:llä oli tehtävänä talviväisikin ompelu. Eräiltä onnistui, eräiltä ei..."Akkojen hommia", oli Kojoottien kommentti, me emme kommentoi. E:llä vastailimme kysymyksiin, jotka koskivat mm. syötäviä kasveja. Lisäksi pystytimme kaksoisteltan, josta rastimies-Oskulla oli kyllä yhtä ja toista huomautettavaa. Matka jatkui tietenkin D:lle, jolla uudet TapMelaiset, Mia ja Katja ottivat aikaa rämpiessämme suon yli. Terveisiä vaan Tammi vuorille, tuli saappaanvarresta sisään. Saimme myös luontopolkukysymykset, joihin vastailimme matkalla seuraavalle rastille. Seuraava rasti oli helppo, kaikkihan pukki- ja ristiköytöksen osaavat??? Ja rastimiehenä Peki.

B:llä heittelimme herneitä ämpäriin, Madilla oli hauskaa... A:lla oli tehtävänä tanssia tanhu tarkkojen ohjeiden mukaan. Tuskin rastilla oli tylsää, Maija? Eikä riihitystä ilman kiritaivalta, joten sitten mentiin ja lujaa. Tai vähemmän lujaa, kuka mitenkään. Maalissa tunnistettiin vielä suklaita, ja sitten kotiin...

Kisa oli hyvin järjestetty ja meillä ainakin oli hauskaa. Kiitokset Jykälle ja Makelle, sekä kaikille rastimiehille.

Ankka ja Hanski

... me, te, he ...

SUTARIRETU LOKAKUUN LOPULLA

KUN KAIKKI OLIVAT TULLEET LINJA-AUTOASEMALLE

Mistä milloinkaan voi tietää mitä tarkoittaa "kaikki". Me teemme hiki hatussa vanhempien allekirjoitettavia ilmoittautumislappuja, ja retkimaksu on maksettava viimeistään silloin ja silloin, mutta kuinkas käykään: laskemamme määrä redulaisia "kaikki"!

VEKA SANOI LINJA-AUTO ON TULLUT LAITURIIN

jota ennen hän oli arvioinut lasten määrän ja ostanut Molskin antamalla Tapme-shekillä bussilipun noin 25 puolikkaalle ja 10 kokonaiselle.

SITTEN SASA JA LILLI LASKI MEIDÄT

mutta miksi te pompite koko ajan paikasta kolmanteen, niin että saimme aina eri tuloksen. Ja lopulta joku pomppasikin ulos jonosta ja sanoikin menevänsä isin autolla ja otti karhun-kainaloni ajo-oppaaksi, niin että olin hyvin onneton bussissa.

BUSSIMATKA OLII PITKÄ

no onneksi oli sentään Nalle ja kitara mukana. Oli kova työ saada teidät uskomaan että takit ja pipot riisutaan matkan ajaksi ja ettei kannata syödä liikaa karkkia, koska tie on mutkainen.

JA VIHDOIN PÄÄSTIIN PERILLE JA KAMAT NOSTETTIIN POIS LUUKUSTA

Milloikohan opitte, että myös kaverin rinkan voi ottaa vastaan ja nostaa sivuun eikä vaan tiputtaa lähimpään mutalöllöön. Ja jos ei mahdu kalloon, niin ainakin seistä kauempana että me mahdumme ottamaan kamat ulos.

SITTEN ALKOI KÄVELEMINEN KOHTI KARHUNPESÄÄ

ja sain kurkkuni käheäksi huutaessani "pysykää tien vasemmassa laidassa" ja "varokaa, auto".

HUH HUH VIHDOIN OLTIIIN PERILLÄ

ja laskin maahan omien kamojeni lisäksi 2 makuupussia, 1 putkikassin, kumisaappaat ja 3 muovikassia. Miksi teidän äitinne aina tunkevat teille niin paljon kamaa ettette jaksa kantaa. Eikä käsissä saisi olla mitään irtonaista, vaan kaikki pitäisi sitoa rinkan päälle.

KAISU KYSYI HETI PÄÄSTÄISKÖ ME NUKKUMAAN. EI ME PÄÄSTY NUKKUMAAN KOSKA OLI LIPUNNOSTO

Nukutti minuakin, mutta lauloin yksin Siniristilippua, koska kukaan muu ei osannut sanoja, vaikka oli uusi lipputankokin pystyssä.

SITTEN KUN LIPPU OLII NOSTETTU NIIN ME ALOIMME LEIKKIÄ ELÄINLEIKKIÄ. JA VIHDOIN KOITTI AIKA JOLLOIN PÄÄSIMME SYÖMÄÄN HYVÄÄ RUOKAA

Karkinmässäyttäjille ruoka ei maistunut, minulle kyllä.

SITTEN KAIKKIEN PITI MENNÄ ULOS PUUKKO JA MUISTIINPANOVÄLINEET
JA KOMPASSI MUKANA. SITTEN PITI VUOLLA VAELLUSSAUVA
Onneksi kukaan ei vuollut sormeensa.

JA KUN KAIKKI OLIVAT VUOLLEET SAUVAN NIIN LÄHDIMME SUUNNISTA-
MAAN RYHMISSÄ

Kylläpä nauratti kun seisoihte 3 metrin päässä minusta ja ih-
mettelitte missä olisi rasti. Maastonvihreä on mukava lempiväri.

ILLALLA ALOIMME VUOLLA SOLMUTAUUN KEHYKSIÄ. SITTEN KUN KEHYKSET
OLIVAT VALMISTUMASSA NIIN VEKA SANOI ETTÄ ILTANOTSKI ALKAA NYT.
Siinä välissä leikittiin vielä lyhdynryöstöä, toivottavasti
ette pelänneet pimeässä.

VEKA KERTOI MEILLE ETTÄ NYTTEN ON PIENI PIENI KILPAILU JA ILTA-
NOTSKIN JÄLKEEN MENTIIN NUKKUMAAN

Eikä sanaakaan upeasta viidakkoiltanotskistamme, jota varten
olimme nykränneet karhu- ja krokonaamarit ja kuljettaneet ne
erikoiskuljetusautossa Lopelle ilman että kukaan istui päälle.
No, onneksi ette huomanneet, että "Karhun rukous" oli kovin
omaperäinen, koska kirja unohtui kotiin ja muistelemalla kirjoi-
timme uuden version.

AAMULLA HERÄSIMME AIKA AIKAISIN

Olisitte voineet tietty pitää pienet nassunne kiinni herätyk-
seen asti, sillä me olimme kovin kovin väsyneitä, mutta se on
tietysti ihan turha toivo.

JA SITTEN MENTIIN ULOS. AAMUPALAN JÄLKEEN TEHTIIN ULKONA KAIKKEA
KIVAA. LEIKITTIIN TERVISTÄ JA VIHHERHIUKKASTA
jossa ohimennen sanoen olen aika haka.

JA SITTEN MENTIIN SYÖMÄÄN. JA SYÖNNIN JÄLKEEN LÄHDIMME KÄVELEMÄÄN
BUSSIPYSÄKILLE

Paitsi että me siivosimme ja löysimme sänkyjen alta kasan löytö-
tavaroita, jotka eivät olleet siellä tullessamme, miksi siis
kukaan ei huolinut niitä kun huusin "Kenen pipo?" ja "Kenen
lautanen?" ...

JA VIHDOIN OLIMME BUSSISSA

joka kerrankin (rasti seinään) oli ihan tyhjä ja meitä varten,
niin että saimme nauttia paikkalipuistamme.

JA LINJA-AUTOMATKA KESTI PUOLITOISTA TUNTIA

ja pikku päät nuokahtelivat söpösti.

KUN OLIMME HELSINGISSÄ NIIN OSAA TULTIIN HAKEMAAN

ja vanhempanne saivat teidät takaisin savunhajuisina ja mutaisina,
mutta onnellisina.

JA OSA JÄI ODOTTAMAAN VANHEMPIAAN

ja minä tietysti heidän seuranaan ja turvanaan kunnes alta puolen-
tunnin palelun viimeinenkin isi saapui ja minäkin pääsin karhun
kanssa saunaan.

LEENU JA MINTTU

lilli

Hiipivä Haamu - 86

Kauniina sunnuntaiaamuna marraskuun alussa (2.11.86) seisoskeli vartiomme Hakaniemen torilla odottaen lähtövuoroa Suomen suurim-
paan partiotaitokilpailuun, Hiipivään Haamuun.

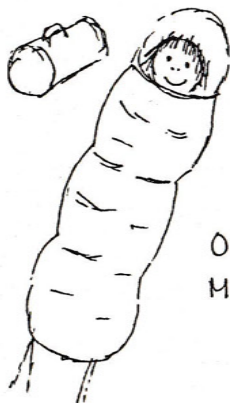
Vihdoin tuli meidän vuoromme ja meille tungettiin nippu pape-
reita käteen ja toivotettiin hyvää kilpailupäivää. Ensimmäinen
15 minuuttinen kului sitten niitä papereita selvitellessä. Vihdoin
pääsimme lähtemään. Olimme sonnustautuneet miesten pikkutakkeihin
ja poplareihin...ihmiset tuijottivat meitä, mutta ei se menoa hai-
tannut.

Kilpailun juoni kulki Svincreutz-suvun tarinaa selvitellen ja
aaretta etsien. Rasteja oli ympäri Helsinkiä ja ne sai kulkea mis-
sä järjestyksessä tahansa. Ehkä kaikkein mielenkiintoisin rasti
oli Pasilan poliisiopistolla, jossa vastattiin erilaisiin kysymyk-
siin ja tutustuttiin poliisin ajoneuvoihin. Minna ja Asta kokeili-
vat miltä tuntuu istua oikean poliisin moottoripyörän selässä.

Muita rasteja oli mm. ensiavun antamista turpaansa saaneelle ty-
tölle, vartion yhteinen kilparata. Siinä sitten änkesi 8 henkeä
kapean sisäkumin sisään...meitä lohdutti tieto, että jossain varti-
ossa oli ollut 15 henkeä. Juoksun jälkeen jokaisella oli joku paik-
ka kipeä, kun vieruskaveri oli tönnynyt ja tuuppinut ja huutanut
korvaan: "Ei sinne päin, tänne näin." Yhdellä rastilla meistä otet-
tiin valokuva, jossa jokainen hymyili suu korvissa...

Kilpailun ainoa kylmä rasti Forumissa. Tämän rastin käytyä menim-
me syömään Mc Donald'siin, sieltä jatkoimme vatsat pulleina maaliin.
Maalissa oli vielä lopput tehtävä, jonka jälkeen lähdimme väsyneinä,
mutta onnellisina kotiin. Meillä kaikilla oli hauskaa, sijoituksesta
ei vielä tiedetä... EVA

* MYYDÄÄN *

ERITTÄIN EDULLISESTI
"CARAVAN" - MERKKINEN UNTUVA-
MAKUUPUSSI, PAKKASRAJA -15°C,
OLLUT KÄYTÖSSÄ VAIN MUUTA-
MAN KERRAN !

PUH: 366 895 / AMRAH

VARTIOLAISET LOPELLA 3-5.10-86

KYLMÄNÄ SYKSYISENÄ PERJANTAI-ILTANA HUOHIOTA HER-
RÄTÄVÄ JOUKKO ODOTOKI EI TILAUSBUSSIA HELSINGIN LIN-
JA-AUTAJEMALLA. KYSEINEN JOUKKO OLI TIETYSTI INNOK-
KAITA (TAI VÄHEMÄN INNOKKAITA) TAPMELAISIA.
KUN PITKÄVETEISEN BUSSIMATKAN JÄLKEEN SAAPUIMME
K-HAANIITY-KAUPAN LUOKSE KAIKILLE TYRKÄTTIIN RUO-
KALAATIKOT KÄSIIN JA SITTEEN SITÄ VAIN LÄHDETTIIN
TALLUSTELEHAAN KOHTI KÄMPPÄÄ. KUN LEIKIT OLI
LEIKITTY JA ILTAPALA SYÖTY NIIN KAIKKI PAINUIVAT
KILTISTÄ PEHKUIHIN.

LAUANTAI-AAMU; AIKAINEN HERÄTYS JA KAURAPUURO,
HUOMAA ETTÄ OLTII PARTJAREDULLA. HETI AAMUSTA
PÄÄSTIIN SITTEEN TEKEHÄN VIREJÄ HUOVASTA JA NAHAS-
TA, AIKA HIENOJA NIISTÄ HUUTEN TULI ? NYT NE KORIS-
TAUAT KOLON KAAPPIA, ELLEI NIITÄ SIIVOUKSESSA HEITETTY
POIS, TOIVOTTAVASTI EI. LAUANTAINA ON VLEENÄ AINA
OLLUT SUUNNISTUS TAI SEN TAPAINEN. NIINPÄ NYTKIN
MEILLÄ OLI HAIKKI. REDUKAISET JAETTIIN RYHKIIN JA
LÄHDETTIIN SUUNNISTAMAAN. RASTIT OLIVAT LÄMPIMIÄ
(MUTTA RASTIMIEHET KULLÄ JÄÄTYIVÄT), JOTEN NIILLE
LOYSI AINAKIN KUN RASTIHIEJ KILJUI. TEHTÄVINÄ OLI
MM. EA, ARVIOINTI, SALAKIELILAUJEITA (RASTIMIEHET ITSE
EIVÄT SELVIYTYNEET LAUJEISTA) JA TIETENKIN RUOKA-
RASTI, KALAPIHUIT OLIVATKIN HAIKIN KOHOKOHTA ?
ILLALLA OLI SAUNA, MUTTA VALITETTAVASTI PARIA POIKKE-
USTA LUKUUNNOTTAMATTA KUKAAN EI HALUNNUT SAUNDA.
NIINPÄ SITTEEN MELKEIN KAIKKI MAALASIVAT "KUVIA" JOH-
TAJISTA. HEKIN EVAN KANGIA VREDITIMME HUONOLLA TUKOK-
SELLA... ILTA-NUOTIOLLA PAISTOIMME HAKKARAA LAULOIMME
LAULUJA JA LEIKIMME LEIKKEJÄ. ILTA OLI AIKA PITKÄLLÄ
KUN VIHDOIN LOPETETTIIN LAULAMINEN JA KENTTIIN PETIIN.
SUUNNUNTAIAAMU VALKENI JA AAHUPALA SYÖTIIN. LIPPUKUNTA
PÄÄTTI OTTAA TILAISUUDESTA VAARIN JA LAITOI VARTIOLAISET
HOMMIIN. MONEN MUOTOISIA JA KOKOISIA PUUNKANTOTELINEITÄ
SYNTYI VARTIOLAISTEN PAKERTAESSA AHKERASTI. SIINÄ AAMU
VIERÄHTI, SITTEEN SYÖTIIN, SIIVOTTIIN JA SUUNNISTETTIIN KOTIIN.
EMPPU

ITSENÄISYYSPÄIVÄ

Joukko partiolaisia Tapiirin lippukunnista ko-
kuuntui kuudeksi Tapiolan kirkkoon itsenäisyys-
päivän kirkkoharjoituksiin. Joukossa oli tieten-
kin myös TapMelaisia. Puolisen tuntia kestänei-
den harjoitusten aikana käytiin läpi kaikki tar-
peellinen.

Itsenäisyyspäivänä yhdeksän aikoihin aamulla
sitten ihmisjoukko seiso i Infon lipputankojen
vieressä katsomassa, kun partiolaiset nostivat
liput salkoihin. Ilma oli erittäin epä mukava,
sade, loska, kylmä... ja lippujen nostajilla
oli pieniä vaikeuksia saada liput tuulesta ylös.
Infolta käveltiin jumalanpalvelukseen, jossa
Suomen lippu ja lippukuntien liput olivat edessä
esillä kantajineen.

Kahdentoista maissa lähti vielä kolme autokyy-
dillistä TapMelaisia kohti Espoon vanhaakirkkoa.
Siellä laskettiin seppeleet sankarihaudalle,
myös TapMe laski omansa. Sen jälkeen menimme vie-
lä kohmeisina Bemböleen kaakaoille.

Katja

JOULUMYYJÄISET TAPIOLAN KIRKOLLA

Tänä vuonna ensisijainen tavoitteemme oli saada myyntiin
kunnan partiotavaraa, eikä 10 pahvilaatikollista lumppeja
kuten viime vuonna. Niinpä ahkera suunnittelutiimimme oli
ajoissa ennen jouluretkä (jolla nykertely pääasiallisesti
tapahtui) juossut lautatarhalla ja askartelukeskuksesta
ja paperikaupassa ja kaivanut vanhoja lankakeriä komeroistaan ja...

Ja tulosta syntyi. Kynttilät ja lintulaudat menivät kuin
kuumille kiville. Leivonnaiset loppuivat heti alkuunsa. Niitä
oliin yhdessä leivottu Pohjois-Tapiolan koulussa. (Kiitos
koululle ja diplomaattiselle Jykälle.) Raatimme maistoi ja
totesi korvapuustit myrkyttämättömiksi ja maukkaiksi. Siitäkö
johtui pullien vähyys? Eino, tulipa pullista lähes 600 markkaa
nettoa.

Kiitämme lahjoittajia.

Erikoiskiitos Pekille ja Vekalle kun olivat kirkolla klo 8
ja varasivat meille niin hyvät pöydät, ja tarpeeksi monta.
Erikoismaininnan ansaitsee myös nuorempi Sarpila, joka ennak-
koluulottomasti arvioi ihmisten potentiaalisia lapsensaanti-
mahdollisuuksia ja myi lastenistuimen viidellä kymppillä
viimeminuuteilla.

Saimme kasaan yhteensä 1600 markkaa ja saatoimme itsekin
tehdä kirpputorilöytöjä esim. oransseja housuja . *Lilli*

IL

Ilvekset on lippukuntamme tuorein vartio. Se koostuu kuudesta entisestä Karhupennusta ja yhdestä Muumi-peikosta.

VEK

Ake (Antti): Perus-TapMelainen, joka ei omien sanojensa mukaan raivostu, ellei häntä raivostuteta

Jope (Jouni): Vartiomme pienin ja Aken paras kaveri

Vikke (Ville): Paperi-intoilija, mutta muuten "normaali" partiolainen

SET

Suhari (Mihari): Vartiomme rämäpää, joka saa kokouksiimme vauhtia

Terkku (Terie): Tietokonehullu, aktiivinen partiolainen

Makru(Markku): Vartiomme aivot, joka yrittää huonolla menestyksellä saada järkeä muiden päähän

Riitta (VJ): Vartion ainoa kauniimman sukupuolen edustaja, mutta siitä huolimatta (...tai juuri siitä johtuen...) hommat luistavat

Maken Mutinat

Parhaillaan kuluva syksy on ollut HYVÄ. Ohjelmiin, jotka mielestäni ovat olleet hyviä, on osallistunut runsaasti väkeä. Lopen retkillä on ollut porukkaa, eikä tänä syksynä ole tarvinnut lähettää ketään Riihimäkeen paikattavaksi. Riihitys onnistui (johtopäätöksiä esim. suunnistuksesta on kylläkin tehty) ja kiertopal-kintokin on ilmeisesti onnistunut. Se, joka ei vielä ole kyseistä esinettä nähnyt, voi ihailla sitä Karhunpesällä. Punkussa oli to-della paljon meikäläisiä ja ilmeisesti jatkossakin tulee olemaan. Palkintosijoiltakin löytyi TapMelaisia. Myyjäiset ovat joulukuussa ja vanhan tavan mukaan niistä pitäisi saada ainakin 1000 mk.

Nyt päästään sitten varsinaiseen aiheeseen eli vakuutuksiin ja samalla selviää, miksi vaadimme, että SP:n jäsenmaksu on maksettava SP:n (Suomen Partiolaiset) jäsenmaksuunhan kuuluu mm.

- Partio-lehti
- alennukset partiokaupoista (15%)
- VAKUUTUS
- Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenedut

Jäsenmaksun suuruus on 68mk ja perheen seuraavilta jäseniltä 50mk

SP on tehnyt vakuutusyhtiö Sammon kanssa sopimuksen, joka sisältää tapaturma-, matkustaja-, ja matkatavaravakuutuksen, matkavastuun sekä vastuuvakuutuksen. Kaikki vakuutukset ovat voimassa aina, kun henkilö on partiotilaisuudessa tai matkalla

- tapaturmavakuutus korvaa partiotoimin-nassa tapahtuneet henkilötapaturmat (hoitokulut, invaliditeetti- ja kuole-mantapauskorvaus)
- matkustajavakuutus korvaa ulkomailla tapahtuneet vahinkotapaturmat
- matkatavaravakuutus korvaa matkatavaran vahingoittumisesta tai menettämisestä aiheutuneet kulut
- matkavastuuvakuutus korvaa toiselle yk-sityshenkilönä aiheutetusta partiotoi-mintaan liittyvästä henkilö- tai esine-vahingosta

Jos nyt/tulevaisuudessa on/tulee vakuutusongelmia voi asiaa tiedus-tella lippukunnanjohtajalta, omalta johtajalta, Sammosta tai SP:stä ja tietysti allekirjoittaneelta.

Onnellista ja turvallista Joulua ja
Uutta Vuotta kaikille meikäläisille, toivoopi

Makke

solmukohtia

MILLAISTA ON TULLA TAPMEEN UPPO-OUTONA

Keväällä -85 olin vasta muuttanut Tapiolaan, kun Liru soitti minulle ja enempää minun mielipidettäni kyselemättä teki enemmistöpäätöksen, että minusta tehdään pelastava enkeli TapMen huutavaan laumanjohtajapulaan. En ollut ikinä vetänyt laumaa, ja tunsin TapMesta vain Vesan ja Masin jotka olivat Karjan Jamboreella -83.

(Karjalainen toim. huom.)

Olen liian kiltti enkä osannut sanoa ponnekkaasti EI. Joten löysin itseni maanantai-iltaisin Hakalehdon kololta kymmenen räppäleen seurasta leikkimästä ja laulamasta. Kävin laumanjohtajakurssin, Sasa auttoi, mutta eniten opin ihan itse kantapään kautta.

Kun sitten ujona hiivin Sasan selän takana ekaan LJN:ään, menin aivan pyörälle päästäni kaikista junekomppifiguista. Mistä saatoin tietää kuka on riikokimmotommi? Tarvitsin ison muistilapun.

Toukokuussa oli partioparaati Hesassa ja olin kuten aina ennenkin tummansininen. Kaikki nauroivat minut pihalle ja olivat niin ruskeita että! Meinasin juosta kotiin peiton alle sniffaamaan, mutta minun piti urheasti pitää huolta pikkumajavistani.

Kareliasta lähtien (eka leirini) olen rakastanut leirielämää, ja halusin tutustua TapMelaisiin, niinpä lähdin Peikkoleirille. Tutustuminen ei ollut helppoa, sillä ihmiset olivat jo niin hyviä kavereita keskenään, että tunsin itseni aivan ylimääräiseksi. Joku (josta myöhemmin olen oppinut pitämään paljonkin) sanoi minulle: "Sinä olet ollut TapMessä vasta puoli vuotta, minä tiedän paremmin". Tekipä mieleni huutaa, että olen ollut vasta 4 kuukautta, mutta pidin pääni kiinni ja jatkoin tutustumista.

Pikkuhiljaa se alkoi sujua ihan mukavasti. Opin ihmisten ja paikkojen nimet ja jopa muutaman sanan Mankkaan slangia ja karhukieltä.

Jossain välissä tajusin, ettei tarkoitus ole, että vedän laumaani perinteiseen TapMe-tyyliin (josta minulla ei ole haisuakaan) tai niinkuin Sasa tai Komppi, vaan että tärkeintä on että lapseni ja minä pidämme partiomaisten hauskaa. Tällä hetkellä suoritamme EA-harrastusmerkkiä Dr Frankin avustuksella.

Nyt viihdyn TapMessä oikein hyvin ja olen saanut kokea monta upeaa hetkeä ja retkeä teidän kaikkien seurassa. Enkä varmasti kadu, että uskalsin tulla mukaan.

Lilli

Luokitellut ilmoitukset

Hiipparin tulokset on julkaistu. Kaikkien rakastama vuoden partiojohtaja Perttu lieenee avannut sanaisen arkkunsa.	mutta....
Kisaan osallistui 142 vartiota. Ressut mahtuivat 16 parhaan joukkoon.	Jos omatuntosi on puhdas redumaksun suhteen, tarkista vielä ensi vuoden jäsenmaksun laita.
Nallet olivat 33:nsia, ja Puumat 137:nsiä.	Eräälle jolla on kirjoituskone, monistuskone ja paljon muuta maallista, ostapa vielä viitisen mustaa tussia, niin olet paljon puoleensavetävämpi.
Ai, ai, pojat. Taas jättie tytöille pahan kerran.	Ja niille, joilla on eriäviä mielipiteitä ja paha mieli, sopikaa sotkunne niin on paljon kivampii olla.
Lisää tuloksia: Olemme myyneet laskelmieni mukaan 1901 joulukalenteria. Se tekee reilusti yli 10 per nesso.	Valokuvaus on päivän sana.
Nessuilussa voiton veivät Kojootit, jotka myivät 40,9 kalenteria kukin.	Jos tämä lehti ei ole kädessäsi ennen joulua, on siitä syyttämisen vain ja ainoastaan kuvateknisiä syitä.
Tiedossa laavu. Onneksi olkoon.	Mikä siinä on kun kesän reilailut ei ennää riittä; sama tsuffaus jatkuu joululomallakin.
Toiseksi tulivat Nallet (26,4) ja kolmanneksi Majavat (21,1).	Kun on tullut käytyä saksan-kursseillakin koko syksy...
Sitten tulee Carotteja, Karhunpentuja, Puumia ja monia monia muita...	Vaan mieluummin mieki menisin Saksaan makkaraa mässäämään kuin Alpeille jalkoja katkomaan.
Patisteluista huolimatta eräät henkilöt eivät ole vielä maksaneet Jouluretketään.	Makuasioista kiistellään.
Jos ette heti maksa kerromme joulupukille.	Suurkiitos Maissille mukavasta murkinasta johtajien joulunalusjuhlissa.
sillä risujakin voi saada vai mitä pikku-Risto?	Lisää samanlaista ja isommat lusikat.
400221-498 siinä tie lahjaröykkiön onnelliseksi omistajaksi.	Ei sillä, ruoka oli hyvää ja sitä oli riittävästi; meinasin tätä johtajahuolto.

HEIPPODEIPPO

SINÄ VANHA TAPMELAINEN,
JOKA ET ENÄÄ OLE AKTIIVINEN

PIKKULINNUT OVAT LAULANEET EITÄ
SINUN KELLARISI PÖLYISSÄ SAATTAISI
UINUA TAPMEN LAAVUJA, JA PÖYTÄ-
LAATIKOSSASI KOLOJEN AVAIMIA.

LAAVUT OVAT ARVOKKAITA JA URA-
AVAIMIA ON HANKALA TEETTÄÄ,
JOTEN JOS JA KUN LÖYDÄT
JOTAIN TAPMEN OMAISUUTTA, SOITA
NIIN TULEMME HAKEMAAN.

LPKJ VEKA KONTINEN 425754
KALUSTO RIPA VUORENRINNE 523752

**ILOISTA
JOULUA
JA
ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA**

joukkojulkaisu

